

Boomslang-käärme kiemurteli matalassa pensasmaisessa puussa. Se oli väriltään kauniin vaaleanvihreä. Alyssa meni lähemmäksi. Koukkupäisellä hiilikuitusauvalla hän kalasti käärmeen puusta. Käärme venkoili ja yritti iskeä, mutta Alyssa piti sen riittävän kaukana itsestään. Sitten hän laski käärmeen maahan, mutta otti samalla nopeasti ja taitavasti sitä vapaalla kädellään niskasta kiinni. Hän oli napannut käärmeitä useita kertoja ennenkin. Alyssa laski koukkupäisen sauvan ja otti vapautuneella kädellä käärmeen keskivartalalosta kiinni ja nosti sen ylös. Hän esitteli sitä kameralle. ”Tässä näette boomslangin koko komeudessaan, kaunis otus vai mitä.” Alyssa toi nyt käärmeen aivan lähelle kameraa. Ote niskasta pakottin käärmeen suun auki. ”Jos katsotte tarkkaan, huomaatte että boomslangin myrkyhampaat eivät ole suun etu- vaan takaosassa. Siksi sitä kutsutaankin takamyrkyhampaiseksi. Boomslangin myrky on verimyrkyä ja aiheuttaa hengenvaarallisia sisäisiä verenvuotoja.” Alyssa oli ammatiltaan biologi ja hän oli tullut Afrikkaan tekemään omaa tv-sarjaa Afrikan luonnosta. Hänen ystävänsä John toimi kameramiehenä. Alyssa oli kolmenkymmenen ikäinen ja vaaleahiuksinen, hän suhtautui intohimoisesti työhönsä ja tutki uteliaana eläinten käyttäytymistä. Esiteltyään käärmettä kylliksi, Alyssa päästi sen menemään. Se luikersi piiloon pensaikkoon. Alyssa ja John odottivat kunnes ilta alkoi hämärtää. He matkasivat maastoautolla lähistöllä olevalle keitaalle keskelle savannia. Tarkoituksenaan heillä oli nähdä tulikärpäsiä. Hetken odottelun jälkeen heitä onnisti. Keitaan keskellä olevan lammen päällä alkoi näkyä pieniä vihertäviä valopisteitä. John viritti kameran ja ryhtyi kuvaamaan. Alyssa käveli lammen rantaan. Hän kahlasii jonkin matkaa lampeen. Käteensä hän oli ottanut pienen lasisen purkin. Alyssa odotti kunnes tulikärpänen tuli riittävän lähelle ja nappasi sen sitten purkkiin. Hän kahlasii pois lammesta ja esitteli purkkiin vangittua hyönteistä kameralle. ”Tämä tässä on Länsi-Afrikan tulikärpänen eli *Luciola Discicollis*. Se..” Samassa tuli kirkasta kuin päivällä. Alyssa yllättyi niin että pudotti lasipurkin. Hän näki kuinka hohtavan kirkas tulipallo syöksyi taivaan poikki heidän ylitseen. John käänsi kameran taivaalle. Tulipallo putosi savannille vain muutaman sadan metrin päähän heistä. Kumea räjähdys ääni kaikui savannilla. Alyssa ja John hyppäsivät autoon ja lähtivät tutkimaan tulipalloa. He saapuivat törmäyspaikalle, jossa oli kookas kraatteri. Kraatterista nousi vielä savua ja siellä täällä näkyi pieniä liekkejä. Kraatterissa näkyi muutakin. Nimittäin pieniä hopeanvärisiä möykkyjä. Niitä oli myös maassa kraatterin ulkopuolella. Kaikkein näyttävin oli kuitenkin iso hopeinen möykky joka sijaitsi kraatterin keskellä. ”Mitähän ihmettä tämä on?”, Alyssa kummasteli hopeisia murikoita ja kosketti yhtä. ”Auts!”, hän älähti sillä möykky oli vielä kuuma. Alyssa haki autosta vesipullon ja kaatoi vettä sormelleen. Sitten hän kaatoi sitä myös murikan päälle. Kuului sihahdus kuin kiukaan kivistä. John kuvasi kraatteria. He ihmettelivät vielä jonkin aikaa sitä. Sitten Alyssa kokeili uudestaan murikkaa, jonka päälle oli kaatanut vettä. Nyt se oli jäähtynyt käsin kosketeltavaksi. Hän otti sen käteensä yllättyi sen painosta. Murikka oli kokoonsa nähden yllättävän painava ”Pitänee käydä Kharin luona. Hän osaa varmaan kertoa mitä ainetta tämä oikein on”, Alyssa sanoi pyöritellen hopeista möykkyä kädessään. Seuraavana päivänä Alyssa ja John menivät Kharin luokse. Khari oli Alyssan tuttu ja ammatiltaan geologi. Hän oli natiivi afrikkalainen ja pitkä mies. He istuivat yhdessä Kharin sohvalle ja John ja Alyssa kertoivat meteoriitista. Sitten Alyssa kaivoi laukustaan hopeisen murikan. ”Kraatteri oli täynnä tällaisia. Osaatko kertoa mitä se on?” Khari tutki murikkaa. Sitten hän sanoi. ”Väristä ja painosta päätellen arvelisin että tämä on puhdasta volframia. Mutta sen ei pitäisi käydä järkeen. Volframi ei esiinny puhtaana luonnossa.” ”Eikö edes meteoriiteissa?” John kysyi. ”Tietääkseni ei. Minun on kyllä nähtävä omin silmin tämä meteoriitti.” Auringonlaskun aikaan Alyssa, John ja Khari ajoivat meteoriitin törmäyspaikan luokse. ”Todellakin hämmäntävää”, Khari sanoi nähdessään kraatterin ja siellä täällä olevat hopeiset möykkyt. Hän

poimi käteensä yhden murikan ja tarkasteli sitä. Yllättäen jostain alkoi kuulua voimakasta säksättävää ääntä. Kolmikko vilkaisi taivaalle ja huomasi että heitä lähestyi isokokoinen kaksiroottorinen helikopteri. Kopteri laskeutui heidän lähelleen ja heidän yllätyksekseen sen sisältä syöksyi ulos aseistettuja sotilaita. "Maahan polvillenne ja kädet näkyviin", kuului sotilaiden suusta ankara komento amerikkalaisella aksentilla. Kolmikko totteli häkeltyneenä. Sotilaat sitoivat heidän kätensä nippusiteillä ja taluttivat heidät kopteriin. Kopteri lähti lentoon korvia huumaavan huminan saattelemana. "Minne oikein viette meitä?", John kysyi. "Hiljaa!", yksi sotilaista ärähti. Matka kului hiljaisuudessa. Alyssa katsoi helikopterin ikkunasta. Samassa hän näki jotain merkillistä. Taivaalta syöksyi tulipallo, samanlainen kuin heidän aiemmin näkemänsä, ja se osui vieläpä samaan kohtaan, paikkaan jossa he olivat vasta hetki sitten seisseet ihmettelemässä kraatteria. "Lähestymme tukikohtaa", lentäjä sanoi. Keskellä savannia oli suuri rakennuskompleksi jota ympäröivät aidat. Helikopteri laskeutui rakennuksen eteen. Alyssa, John ja Khari talutettiin ulos helikopterista ja sisälle isoon harmaaseen betonirakennukseen. Sisällä rakennuksessa heitä kuljetettiin pitkin steriilejä vaaleita käytäviä, kunnes he saapuivat leikkaussalilta näyttävään kelmeästi valaistuun tilaan. Huoneessa oli valmiina odottassa mies lääkärintakki päällään. Khari istutettiin hammaslääkärin potilastuolia muistuttavaan tuoliin. Sitten lääkäri kääri hänen hihansa ylös ja otti esille injektioruiskun. Khari yritti rimpuilla vastaan, mutta kaksi sotilasta piteli häntä paikoillaan. "Älä pelkää. Aine on täysin turvallinen. Se ainostaan saa teidät unohtamaan viimeisen kahden vuorokauden aikaiset tapahtumat", lääkäri sanoi. Kun Kharia oli pistetty, oli Alyssan ja hänen jälkeensä Johnin vuoro. Alyssa tunsu kuinka aine alkoi vaikuttaa ja häntä alkoi huimata. Hänet talutettiin seuraavaan huoneeseen jossa oli sänkyjä ja asetettiin makaamaan yhdelle niistä. Hetken Alyssa tuijotti kattoon joka tuntui pyörivän. Sitten kaikki pimeni. Alyssa heräsi sängyssä valkeassa huoneessa ja katseli hämillään ympärilleen. -Mitä oikein tapahtui, hän ihmetteli. Viimeinen asia minkä hän muisti oli boomslangin pitelemine. Oliko käärmepurrut häntä? Huoneeseen tuli sairaanhoitaja. Tummaihoisen naisen hymyili hänelle ystävällisesti. "Missä minä olen? Mitä oikein tapahtui", Alyssa kysyi. "Tämä on St. Patrickin sairaala Gemenassa. Sinulla oli virusinfektio, joka aiheutti tajuttomuuden ja muistinmenetyksen", hoitaja sanoi "Ai", Alyssa sanoi hämmentyneenä. Yhdysvaltojen asevoimien komentaja Arthur Dinckle katseli kiikareilla savannia. Oli aika Jumalan sauva -asejärjestelmän kolmannen testikerran. Hetken kuluttua taivaalta putosi liekehtivä tulipallo savannille ja osuessaan maahan se nostatti ison pölypilven. Kyseessä oli kokeellisesta taistelusatelliitista pudotettu kineettinen ammus, joka oli yksinkertaisesti suuri metallitanko. Tanko koostui puhtaasta volframista, joka hyvin raskaana alkuaineena sopi erinomaisesti kineettiseen pommitukseen.